

РЕШЕНИЕ

№ 4391

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1858** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Е. Ц. Х., главен експерт – юрист в Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор“ към ДАМТН, в качеството му процесуалне представител, срещу Решение № 20109486/29.04.2021 г., постановено по НАХД № 18719/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 4 състав, с което е отменено Наказателно постановление № НП-96/25.09.2019 г., издадено от заместник - председателя на ДАМТН, с което на ЕТ „АСИМ – Антон Симеонов“ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв., за нарушение на чл. 7а, т. 1 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори /Наредбата, НБЕТНА/.

С жалбата се поддържа становище за неправилност на първоинстанционното решение, като се излагат доводи за нарушение на материалния закон при постановяването му.

Конкретно е изразено несъгласие с правните изводи на съда, като се сочи, че на основание чл. 24, ал. 1, т. 7 от НБЕТНА в правомощията на ДАМТН е да извършва точно внезапни проверки, а в случая нарушението е констатирано именно по време на такъв тип проверка, поради което неправилно от СРС е прието, че неизправността на

асансьора е следвало да бъде констатирана по време и начин преди самия „внезапен технически преглед“. Поддържа се, че причините, поради които ЕТ не е взело предвид неизправността (неизправен контакт за безопасност, т.е. блокировка на предпазната решетка, което води до движение на кабината при наличие на пътници в нея без да е затворена предпазната решетка) са ирелевантни, тъй като са елемент от субективната страна, а отговорността в случая е обективна. Претендира се отмяна на първоинстанционното решение, потвърждаване на процесното наказателно постановление и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., който поддържа жалбата, моли да бъде потвърдено НП с присъждане на разноски по делото.

Ответникът - ЕТ „АСИМ – Антон Симеонов“, чрез управителя А. С., оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Представен е писмен отговор на касационна жалба, в който се излагат подробни съображения за правилност на въззивното решение, респективно неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

От приетите по делото писмени и гласни доказателства съдът е установил от фактичката страна следното:

По повод сигнал, подаден по електронен път в ДАМТН на 14.06.2019г., в хипотеза на внезапен технически преглед, на 18.06.2019 г. Н. К. Б., старши инспектор в РО ОДТН „3. Централна България“, извършил проверка на асансьора, монтиран във вх. „В“ на жилищен блок 46 в [населено място],[жк]. В хода на проверката е констатирано, че асансьорът приемал, изпълнявал заявки и превозвал хора, като същият е с последен технически преглед, отразен документално от 31.07.2018 г. Задавайки заявка за 4-ти етаж, Н. Б./разпитан като свидетел в съдебното производство/ непосредствено възприел, че асансьорът започнал движение нагоре изпълнявайки заявката без затворена предпазната решетка на кабината. При зададената като последваща заявка за 1-ви етаж, т. е. движение на асансьора надолу асансьорът изпълнявал и тази заявка без затворена предпазната решетка на кабината. Контролните органи приели, че е налице неизправност на контакта за безопасност /блокировката/ на предпазната решетка на асансьора. Визираните констатации не били направени в присъствието на представител на ЕТ „АСИМ-Антон Симеонов“, тъй като била осъществена връзка по телефона, респ. било изискано представяне на писмено уведомление, адресирано до ползвателите на асансьора, с цел недопускане експлоатацията на съоръжението до отстраняването на неизправността, каквото уведомление не било предоставено.

При това положение на 24.06.2019 г., в РО ИДТН ЗЦБ - [населено място] е съставен АУАН № АУАН-70, на основание чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, за административно нарушение по чл. 7а, т.1 НБЕТНА. АУАН е предявен и връчен на управителя на ЕТ „АСИМ-Антон Симеонов“ на 24.06.2019 г. В него е вписано, че допълнително ще бъде представено възражение, като писмено такова е постъпило при АНО в същия

ден. На 25.09.2019 г. зам. - председателя на ДАМТН издал процесното НП № НП-96, с което била ангажирана административнонаказателната отговорност на ЕТ "АСИМ-АНТОН СИМЕОНОВ", с налагането на „имуществена санкция“ в размер 1000 лв., на основание чл. 55, ал. 2 ЗТИП, за нарушение описано от фактическа и от правна страна по идентичен начин с описанието в АУАН.

При тези фактически установявания с обжалваното решение районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на ЕТ е ангажирана при допуснатото нарушение на материалния закон. Направен е извод, че ЕТ е следвало да знае за неизправността на асансьора преди установяването ѝ от длъжностните лица при ДАМТН, за да се ангажира отговорността му, а не това да се обосновава само с наличието на нарушение по чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА, която е безвиновна отговорност. По посочените правни доводи съдът е отменил НП.

Настоящият касационен състав намира, че решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Относно съответствието на оспореното решение с материалния закон касационният състав намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА, каквото нарушение е вменено на ответника, лицата, които поддържат асансьори, са длъжни да уведомяват писмено ползвателите им и да не допускат експлоатацията на асансьорите, когато същите престанат да съответстват на нормативните изисквания за устройство или безопасна експлоатация и/или са констатирани неизправности по чл. 10, ал. 1 от НБЕТНА.

В чл. 10, ал. 1, т. 7 от НБЕТНА е посочено, че такъв вид неизправност на асансьора се явява нефункциониращо устройство или неизправност на крайните прекъсвачи, ограничителя на скоростта, захващания механизъм, бутона "стоп", устройствата за заключване на шахтните врати или на контактите за безопасност.

Съгласно нормата на чл. 55, ал. 2 ЗТИП, за други нарушения на глава V на закона /извън тези по чл. 36, 44, чл. 46, ал. 1, т. 1, 6 и 7 и, ал. 2, чл. 49, ал. 1/ и наредбите по неговото прилагане, наказанието е глоба или имуществена санкция от 100 до 2 000 лв. Анализът на разпоредбата на чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА налага извод, че за да е осъществен съставът на нарушението по този текст, следва да е налице, както изпълнение на задължението на поддържащата асансьора фирма за писмено уведомяване на ползвателите, така и изпълнение на задължението за недопускане на асансьора в експлоатация, при една от следните алтернативни хипотези: 1. асансьорът да престане да съответства на нормативните изисквания за устройство или за безопасна експлоатация; 2. да са констатирани неизправности по чл. 10, ал. 1 от Наредбата.

Съгласно чл. 9, ал. 2 НБЕТНА, функционалните проверки и техническото обслужване на асансьорите се извършват в срокове и по ред, определени в инструкциите на производителя. Ако в инструкцията не е определен срок за функционалните проверки, те се извършват най-малко веднъж на 30 дни.

Събраните в хода на делото гласни и писмени доказателства установяват по категоричен и несъмнен начин, че в случая ЕТ не е нарушил тези си задължения. По делото не са представени доказателства за отправени сигнали към ЕТ за неизправности преди датата на проверката. От проведените разпити на свидетелите във въззивното производство става ясно, че ЕТ не е знаел за възникналата неизправност преди датата на извършената проверка и да уведоми за това живущите, както и да спре асансьора от експлоатация. В конкретния случай, както се посочи по -

горе, неизправността е констатирана на 18.06.2019 г. в хода на проверка и във връзка с постъпил сигнал с вх. № 80-03-94/14.06.2019 г., която е била извършена от органите за технически надзор в присъствието на Т. И. - представител на етажната собственост на бл. 46 и Ю. И. – инспектор в РО ИДТН З. България, на основание чл. 24, ал. 1, т. 7 НБЕТНА.

В този смисъл настоящата касационна инстанция споделя изводите на районния съд, че деянието на ЕТ не би могло да осъществи хипотезата на чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА. За да възникне задължението на ЕТ - ответник по чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА, следва на първо място да има констатирана неизправност по чл. 10, ал. 1 от Наредбата, и едва тогава от него може да се изисква активно поведение, чрез предприемане на съответните действия по писмено уведомяване на ползвателя и по недопускане експлоатацията на неизправния технически асансьор. За това свидетелства и използването в разпоредбата на чл. 7а, т. 1 НБЕТНА минало страдателно участие – "констатирана". В случая ответникът е наказан за това, че не е предприел действия по уведомяване и по предотвратяване на експлоатация на съоръжение, което едва в момента на проверката е констатирано, че е неизправно, т. е. неизправността не е била констатирана преди това. Не може в момента на констатиране на неизправността да се вменява и неизпълнение на задължението по чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА, тъй като, за да е изпълнен съставът на посочената правна норма, следва констатирането на неизправността да предхожда неизпълнението на това задължение, защото същото възниква едва след констатиране на неизправността. Горното се извежда и от разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 5 от НБЕТНА, която изрично сочи, че неизправността трябва да е установена или да е получена информация за нея. В настоящия случай двата факта – констатирането на неизправността и възникването на задължението, съвпадат по време. В допълнение, в хода на проведеното административнонаказателно производство липсва да са предприети действия по установяване на лицето, посочено в сигнала до ДАМТН, по повод на който е извършена конкретната внезапна проверка, а именно лицето Р. П., за когото е посочено, че е живущ в етажната собственост на 8 етаж и разглобява и поправя асансьора.

С оглед изложените съображения, настоящата съдебна инстанция приема, че решението на СРС е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20109486 от 29.04.2021 г., постановено по НАХД № 18719/2019 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 4 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

